

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за селѣга три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ Вѣстникъ«

за вътъ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разноси 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

ГГод. VII.

СОФИЯ, вторникъ 12 февруарий 1885 год.

Брой 14.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 4.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

II. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и уутвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

ЗА ЖЕЛѢЗНИТѢ ПЪТИЩА.

Чл. 1. Желѣзнитѣ пѣтища въ Българското Княжество се построяватъ съ разрѣшението и одобрението на Народното Събрание, което опредѣля и начина на построяването имъ.

Чл. 2. Народното Събрание отвара нужния кредитъ за изучаването и постройката на желѣзнитѣ пѣтища.

Чл. 3. Народното Събрание одобрява статитѣ на бюджета, отъ които ще се взима нужния за постройката кредитъ и разрѣшава въ случай на нужда сключването на заемъ.

Чл. 4. Народното Събрание одобрява условията на заема.

Чл. 5. Желѣзнитѣ пѣтища въ Княжеството сѣ собственостъ на държавата.

Чл. 6. Желѣзнитѣ пѣтища въ Княжеството се експлоатиратъ отъ правителството за смѣтка на държавата.

Чл. 7. Никакви частни дружества или лица нѣматъ право да построяватъ за своя смѣтка же-

лѣзнопѣтни линии въ Княжеството или да експлоатиратъ такива за своя смѣтка.

Забѣлѣжка. Отъ горното исклучение правятъ само малки клонове съ специално назначение, като съединение на манифактурни или фабрични и други заведения или рудници съ главнитѣ линии и непредназначени за обществено ползувание на публиката, за постройката на които се иска разрѣшение отъ Народното Събрание.

Чл. 8. Желѣзнитѣ пѣтища ще се построяватъ: 1) или отъ общъ предприемачъ (оптовий подрядчикъ), или 2) отъ предприемачи на малки участъци, и 3) въ особни случаи съ съдѣйствието на войската. Но въ всякой случай съ предварителното разрѣшение на Народното Събрание.

Чл. 9. До изработването въ Княжеството специални желѣзнопѣтни правила по техническата частъ за ръководство се одобряватъ желѣзнопѣтнитѣ правила, приети въ Франция.

Чл. 10. Всичкитѣ желѣзни пѣтища се управляватъ отъ Министра на Финанситѣ, подъ вѣдомството на когото се намира и управлението на Общитѣ Сгради.

Чл. 11. При управлението на Общитѣ Сгради ще има особно желѣзнопѣтно отдѣление, штатътъ на което ще се измѣнява споредъ нуждата за постройката на новитѣ линии или за експлоатацията на сѣществующитѣ.

Чл. 12. Народното Събрание изработва особенъ законъ за всяка нова желѣзнопѣтна линия.

Горний законъ се вотира въ настоящата форма и прие отъ IV Обикновено Народно Събрание въ засѣданието му на 31 януарий 1885 г.

II. Заповѣдваме, щото тоя законъ да се облѣче съ Държавний Печатъ и обнародва въ »Държавенъ Вѣстникъ«.

III. Исполнението на тоя законъ се възлага на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собственната рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 4 февруарий 1885 година подъ № 62.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ и Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 164.

Господарю!

Съгласно съ 45 членъ отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите, чрезъ подписване на приложенъ тукъ указъ, да утвърдите приетий отъ IV Обикновенно Народно Събрание, въ заседание му отъ 31 януарий „законъ за желѣзните пѣтища“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 31 януарий 1885 г.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Указъ

№ 5.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за направата на желѣзнопѣтната линия

Царибродъ—София—Вакарелъ.

Чл. 1. Направата на желѣзнопѣтната линия между Сърбската и Румелийската граница се разрѣшава отъ Народното Събрание.

Чл. 2. Линията ще се построи съгласно конвенцията (convention à quatre), сключена помежду България, Сърбия, Австрия и Турция.

Чл. 3. Линията ще се построи съ срѣдствата на Княжеството и ще бѣде собственостъ на държавата.

Чл. 4. Слѣдъ свършването на постройката, линията Царибродъ—Вакарелъ ще се експлоатира отъ държавата.

Чл. 5. Линията ще се построи съобразно съ проектитѣ, приложени при настоящия законъ.

З а б ѣ л ѣ ж к а. Измѣнения въ проектитѣ могатъ да станатъ съ разрѣшение на Министерский Съвѣтъ, само ако тѣ се изискатъ отъ правилата на искуството, ако не повреждатъ въ нѣщо линията и не увеличаватъ стойността ѝ.

Чл. 6. Стойността на линията, съобразно съ проектитѣ, не може да надминува суммата 17,000,000 милиона или на километръ приблизително 150,000 лева.

Чл. 7. За постройката се отваря на правителството единъ кредитъ отъ 17 милиона, отъ които 10-тѣ милиона ще се взематъ изъ резервния фондъ, а за останалитѣ 7 милиона се разрѣшава на правителството да сключи заемъ.

Чл. 8. Заемътъ може да бѣде вжтрѣшенъ или заграниченъ, но съ това непремѣнно условие, щото лихвитѣ, безъ погашението му, да не надминуватъ 5% на годината и облигациитѣ, издадени отъ правителството, да се приематъ отъ заимодавеца по номиналната имъ цѣна.

Чл. 9. Заемътъ може да се взима постепенно споредъ нуждата въ врѣме на постройката.

Чл. 10. Начинътъ за исплащанieto (амортизацията) на дълга трѣбва да се опредѣли отъ правителството и да се предложи на одобрението на Народното Събрание въ слѣдующата му сесия.

Чл. 11. Постройката на желѣзницата ще се отдаде чрезъ търгъ по общитѣ правила на публичнитѣ търгове на оптовий подрядчикъ частно лице или дружество. Подвижния материалъ може да се отдаде отдѣлно, но въ всякий случай съ търгъ.

При равни условия предпочита се Българскій предприемачъ.

Чл. 12. Публичния търгъ за отдаване постройката на линията се произвежда отъ Министерский Съвѣтъ, а сключенитѣ на основание произведения търгъ контракти за постройката на желѣзницата ще се утвърдятъ отъ Народното Събрание.

Чл. 13. Слѣдъ утвърдението на настоящия законъ правителството обявява чрезъ по-главнитѣ мѣстни и чуждестранни вѣстници за рѣшенieto постройката на желѣзницата.

Чл. 14. Търгътъ се произвежда единъ мѣсець слѣдъ трикратното публикуване на поемнитѣ условия тоже въ по-главнитѣ мѣстни и чуждестранни вѣстници.

Чл. 15. Правителствения контролъ за правилното изпълнение на постройката се извършва отъ една техническа коммисия, състояща отъ директора на Общитѣ Сгради за председателъ и трима главни инженери и единъ чиновникъ отъ Министерството на Финанситѣ за членове.

Чл. 16. Техническата коммисия се назначава отъ Министерския Съвѣтъ и върши дѣлата си подъ надзора на Финансовия Министръ.

Чл. 17. Техническата коммисия издава своитѣ разпореждания по техническата частъ на строенieto и препраща на надлежния Министръ всичкитѣ поемни условия, смѣтки, ситуации, за да може да се сключаватъ по тѣхъ смѣткитѣ.

Чл. 18. Допълнителния штатъ за надзора на постройката, както и платката на служащитѣ се опредѣля и исплаща отъ Министерския Съвѣтъ изъ суммитѣ ассигновани за направата на желѣзницата.

Горний законъ се вотира въ настоящата форма и прие отъ IV Обикновенно Народно Събрание въ засѣданието му на 31 януарий 1885 г.

II. Заповѣдаме, щото тоя законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Изпълнението на тоя законъ се възлага на Нашитѣ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 4 февруарий 1885 година подъ No. 63.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ, и Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 165.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ чвстъ най-покорно да моля, Ваше Височество, даа благоволите, чрезъ подписване на приложенъ

тукъ указъ, да утвърдите приетий отъ IV Обикновенно Народно Събрание, въ засѣданието му отъ 31 януарий, „законъ за направата на желѣзнопътната линия Царибродъ—София—Вакарелъ“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 31 януарий 1885 год.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

По Военното Вѣдомство.

Указъ

№ 28.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за допълнителенъ кредитъ отъ 104,300 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се допълнителенъ кредитъ на Военния Министръ отъ сто четири хиляди и триста лева за капиталното ремонтирване на воинскитѣ здания.

Чл. 2. Помѣнхатата сума да се прибави къмъ разрѣшения кредитъ по § 40 отъ бюджета на Военното Министерство за текущата 1885 год.

II. Заповѣдаме, щото тоя законъ да се облече съ Държавний Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Изпълнението на тоя указъ възлагаме на Нашитѣ Министръ на Войната и на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписали:

Министръ на Войната, Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

и Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 6 февруарий 1885 година подъ No. 67.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ и Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 2568.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да молимъ Ваше Височество, да благоволите, чрезъ подписването на приложение тукъ указъ, да утвърдите приетий отъ IV Обикновено Народно Събрание, въ засѣданието му отъ 29 януарий т. год., „законъ за допълнителенъ кредитъ отъ 104,300 лева.

Сме, Господарю, на Ваше Височество най-покорни и вѣрни служители.

София, 31 януарий 1885 год.

Министръ на Войната, Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

и Министръ на Финанситъ: Каравеловъ.

Указъ

№ 30.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 70,379 рубли 67 копѣйки.

Чл. 1. Разрѣшава се свѣрхсметенъ кредитъ на Военния Министръ отъ 70,379 руб. 67 копѣйки кредитни, 200,582 лева 5 ст., за исплащане дължимата сума на Руското правителство за въскитаването на Българскитъ младежи въ Одеското и Елисаветградското юнкерски училища презъ 1879 год. до 1883 година.

2. Помѣннатата сума да се исплати отъ остатѣцитъ на миналитъ бюджети.

II. Заповѣдваме, щото тоя законъ да се облече съ Държавний Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Испълнението на тоя указъ възлагаме на Нашитъ Министри на Войната и на Финанситъ.

Издаенъ въ Нашата Столица София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписали:

Министръ на Войната, Генералъ Майоръ

Князь Кантакузинъ.

и Министръ на Финанситъ: Каравеловъ.

На първообразното приложение Държавний Печатъ, регистрирано на 6 февруарий 1885 година подъ No. 68.

Подписахъ: Министръ на Правосъдието и пазителъ на Държавний Печатъ В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 2570.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имаме честь най-покорно да молимъ Ваше Височество, да благоволите, чрезъ подписването на приложения тукъ указъ, да утвърдите приетий отъ IV Обикновено Народно Събрание, въ засѣданието му отъ 29 януарий тек. год., „законъ за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 70,379 рубли 67 копѣйки“.

Сме, Господарю, на Ваше Височество най-покорни и вѣрни служители.

София, 31 януарий 1885 год.

Министръ на Войната, Генералъ Майоръ

Князь Кантакузинъ.

и Министръ на Финанситъ, Каравеловъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

Указъ

№ 29.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

Законъ

за измѣнение втората алинея на чл. 46 отъ закона за чиновницитъ (10 октомврий 1882 год.)

Всякий чиновникъ, противъ когото се възбуди слѣдствие за престѣпление, което влече слѣдъ себе си лишението отъ граждански или политически права, ако то не се отнася до служебнитъ му дѣйстви, отчислява се, ако ли се отнася до службата му,

такъ взето се уволнява отъ длъжността, която занимава, и това даване подъ съдъ повлича слѣдъ себе си тозъ часъ прекратяване на заплатата му презъ всичкото врѣме, до когато встъпи въ законна сила издадената по дѣлото окончателна присъда. Въ послѣдний случай, т. е. ако уволнения чиновникъ се оправдае, заплаща му се отъ държавното съкровище едно възнаграждение, равно на двумѣсечната плата, каквато е получавалъ, и може да се назначи отново на същата си длъжностъ, ако тя е стояла вакантна. Освѣнъ това, предостава се право на оправдания чиновникъ да предави срещу тѣжителя си граждански искъ за обезщетение на причинения му отъ даването му подъ съдъ загуби, но само въ случай, когато обвинението е признато отъ съда за недобросъвестно (ст. 821 отъ Врѣм. Съдебни Правила).

Горния законъ се вотира въ настоящата форма и прише отъ IV Обикновено Народно Събрание въ заседание му отъ 28 януарий 1885 г.

II. Заповѣдаме, щото тоя законъ да се облече съ Държавний Печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 311 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:

П. Р. Славейковъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 4 февруарий 1885 година подъ №. 65.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ, Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 731.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ чещь най-покорно да моля, Ваше Височество, даа благоволите и съ подписване на приложения тукъ указъ да утвърдите приетий въ настоящата сессия отъ IV Обикновено Народно Събрание, въ заседание му отъ 28 януарий 1885 год.

„законъ за измѣнение втората алинея на чл. 46 отъ закона за чиновниците (10 октомврий 1882 г.)“

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 31 януарий 1885 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:

П. Р. Славейковъ.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 15.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

ЗАКОНЪ ЗА ИПОТЕКИТЪ.

Чл. 1. Ипотеката (залагане недвижимъ имотъ) е едно реално право, което служи за обезпечение на едно искание или на единъ дългъ.

Чл. 2. Ипотеката е нераздѣлима и може да се установи само на недвижимими имоти, както селски, тъй и градски.

Чл. 3. Ипотеката слѣдва недвижимимъ имотъ въ каквито рѣцѣ и да мине той. Ако недвижимъ имотъ, който е застрахованъ (осигоренъ) изгори, ипотека се простира възъ обезщетението, което застрахователното дружество има да плати.

Чл. 4. Ипотеката бива законно-съдебна или договорена.

Чл. 5. Предмѣтъ на ипотека могатъ да бждатъ само недвижимими имоти, съ принадлежноститѣ имъ и реалнитѣ права на ползуване.

Чл. 6. Договоръ за ипотека може да склучи само лицето, което има право да разполага съ недвижимия имотъ, или да го отчуждава. Лицата, които иматъ възъ недвижимия имотъ ограничени права, могатъ да ипотециратъ само въ границитѣ на своитѣ права.

Чл. 7. Договорътъ, чрезъ който едно искание се обезпечава съ ипотека, трѣбва да е склученъ предъ надлѣжния нотариусъ или мировий съдия, съгласно съ чл. чл. 1, 31 и 34 отъ законътъ за нотариуситѣ и за мировитѣ съдии, които извършватъ нотариални дѣла.

Чл. 8. Когато имотътъ, който е даденъ въ ипотека, изгуби отъ стойността си въ такъвъ размѣръ, щото недостига да покрие исканието, което обезпечава притежателятъ на ипотека, послѣдний има право да иска или незабавното исплащане на дълга или уголѣмяване на предмѣта на ипотека. Ипотеката се простира възъ всичкитѣ подобренія на имота.

Чл. 9. Договорътъ, съ който едно искание се обезпечава съ ипотека (чл. 7) трѣбва да опредѣля точно и ясно количеството и характера на исканието, което има да се обезпечи.

Чл. 10. Ипотеката съществува и има дѣйствие отъ деня, когато, на основанията указани въ чл. чл. 7 и 9 отъ тоя законъ, тя се записва въ регистра на нотариуса или мировий сѣдия, който я извършилъ, съгласно съ закона.

Чл. 11. Записването на ипотека се извършва, съгласно съ правилата изложени въ закона за нотариуситѣ и за мировитѣ сѣдии, които извършватъ нотариални дѣла, а особено чл. чл. 1, 13, 15, 14, 16, 17, 31, 37, 40, 41, 42, 43, 45, 48, 49, 50, 52, 55, 59, 63, 64, 79, 80, 82, 83, 84 и 85 отъ тоя законъ.

Чл. 12. Странитѣ, които искатъ записването на една ипотека, съгласно съ чл. 8, 10 и 11 отъ тоя законъ, трѣбва да представятъ на сѣдѣтъ слѣдующитѣ документи:

а) договора, за който се говори въ чл. чл. 7 и 9;

б) крѣпостния актъ, или други документи, които удостоверяватъ правото за собственостъ, или право на ползувание върху имота, който има да се заложи;

в) подробно описание и оцѣнка на зданието, подписано отъ двама вѣщи люди. Ако ли имотътъ е селски, оцѣнката се потвърдида отъ общинския съвѣтъ, по мѣстонахожданието на имота;

г) свидѣтелство за оцѣнката на имота въ емячната книга.

Чл. 13. Поменжитѣ въ чл. 12 документи се пазятъ у нотариуса или мировий сѣдия, у когото се извършва ипотека, като се означи въ тѣхъ годината, мѣсеца, числото и номера на дѣлото, къмъ което тѣ принадлежатъ (чл. 56 отъ закона за нотариуситѣ).

Чл. 14. Нотариусътъ или мировий сѣдия, като запише ипотека, на основание документитѣ изброени въ чл. 12 отъ тоя законъ, дава на стопанина на имота едно свидѣтелство, въ което се съдържа:

а) номерътъ, подъ който ипотека е записана въ регистра на нотариуса или мировий сѣдия;

б) изброение на документитѣ споменати въ чл. 12, и

в) количеството, за което е заложенъ имотътъ.

Чл. 15. Нови ипотеки се записватъ въ регистра на нотариуса или мировий сѣдия (чл. чл. 10 и 11) на основание договора за ипотека (ч-ве 7 и 9), и свидѣтелството указано въ чл. 14 отъ тоя законъ. Всека нова ипотека трѣбва да се отбѣлѣзва възъ свидѣтелството, указано въ чл. 14 на тоя законъ.

Чл. 16. Исковетѣ, които сѣ обезпечени съ една редовно записана ипотека, предпочитатъ се надъ всички други искове и дългове; тѣ трѣбва да се испълнятъ отъ стойността на имота, който е заложенъ за тѣхно обезпечение.

Чл. 17. Ако възъ единъ имотъ, има нѣколко ипотеки, тѣхното старшинство се опредѣля по реда на тѣхното записване. Пб-старата ипотека трѣбва да се удовлетвори напълно преди да се пристѣпи къмъ удовлетворението на послѣдующата.

Чл. 18. Пб-новия ипотекарийнъ заимодавецъ може да стѣпи въ правото на пб-старитѣ слѣдъ като удовлетвори тѣхнитѣ искания обезпечени съ ипотека.

Чл. 19. Трети лица, които придобиватъ собствеността възъ единъ заложенъ имотъ, встѣпватъ въ ипотекарнитѣ задължения, които лѣжатъ възъ тоя имотъ. Но тѣ иматъ право да освободятъ имота, слѣдъ като платятъ дълга за обезпечение на който е той заложенъ.

Чл. 20. Ако длъжникътъ, който е заложилъ имота си, не испълни задължението, което е приелъ върху си споредъ чл. 7 и 9 на тоя законъ, заимодавецътъ има право да ходатайствова за удовлетворение на исканието си чрезъ продажбата на имота, който му е заложенъ.

Въ тоя случай се постѣпва съгласно съ членове 325, 327, 331, 430, 432, 434, 435, 439, 451, 452, 454—458, 462—465, 467, 468 и 470 отъ Врѣмениятъ Сѣдебни Правила.

Чл. 21. Слѣдъ като се исплати дългътъ, който е обезпеченъ съ ипотека, ипотека се угадва.

Огасването на ипотека се забѣлѣзва въ регистра на нотариуса или мировия сѣдия, гдѣто е била записана тя и документитѣ споменати въ чл. 12 отъ тоя законъ се връщатъ на стопанина на заложения имотъ.

Чл. 22. Записването на една ипотека има сила само за десетъ години; ако слѣдъ истичанието на тоя срокъ записването се не поднови, ипотека се счита угаснала.

Чл. 23. Ипотека може да угасне и по възг-

многото съгласие на странитѣ, които се договорили за нея.

Чл. 24. Разноситѣ за установението на една ипотека се плащатъ отъ длъжника.

I Ипотеката служи за обезпечение както капитала тѣй и лихвитѣ на дължимото количество и за съдебнитѣ разноси, които послѣдватъ по несвоеврѣменното удовлетворение на дълга.

Чл. 25. За актоветѣ, споменати въ чл. чл. 7, 100 и 14, се плащатъ беритѣ, предвидени въ закона за нотарпуситѣ и за мировитѣ съдии, които извършватъ нотариални дѣла.

Горний законъ се вотира въ настоящата форма и прие отъ IV Обикновенно Народно Събрание въ заседание му на 30 януарий 1885 год.

II. Заповѣдаме, щото тоя законъ да се облѣче съ Държавний Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствиe.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на
ННЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано

Александъ.

Приподписалъ:

ММинистръ на Правосъдието В. Радославовъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 31 януарий 1885 година подъ № 59.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ,
ММинистръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически депеша

на

„„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Харасъ.)

6 февруарий.

Берлинъ. Генералний консулъ г. Кранелъ е заминалъ за Лондонъ натоваренъ като Германски комисаръ да влезе въ преговори съ Английското правителство относително окупирането на Нова Гвинея, островитѣ Фиджи и островитѣ на Тихий Океанъ.

Райхсрагътъ е отхвърлил едно предложение съ което се искало да се прилага увеличени налогъ върху ражбата само слѣдъ като истече срока на трактата съ Испания.

Слѣдъ туй Райхсрагътъ е рѣшилъ, противъ исканieto на правителството, налогътъ върху овесътъ да си остане

1 марка. Послѣ опредѣлилъ 1 марка налогъ и върху паравицата, лимецътъ, ечмика. Разискванието ще се продължи и утрѣ.

Атина. Г. Дели-яни е натоваренъ да образува новъ кабинетъ.

7 февруарий.

Ханой. Слѣдъ като накаралъ Китайцитѣ да се превърлятъ отъ Тонкинската граница, Генералъ Бриеръ де Лислѣ оставилъ една часть Французски войски въ Ланъ-Сонъ подъ командата на Генерала Негрие и се завръща въ Ханой.

Лондонъ. Надѣватъ се че г. Гладстонъ наскоро ще представи въ парламента проекта на Английското съглашение относително управляването на Египетскитѣ финансии.

Каиро. Английската политика въ Суданъ не е трепѣла никакви измѣнения. Генералъ Волселей ще дѣйствова споредъ обстоятелствата. Има вѣроятность, че той ще отложи за на сень подкачанieto отново на експедицията къмъ Хартумъ.

Пеща. Въ депутатската камара министрътъ на търговията въ отговоръ на едно запитване каза, че правителството се занимава съ уголѣмяването на митнитѣ налози по примѣра на Франция и Германия, че сж направени изучавания по тоя предметъ и че министерството щяло да представи на камарата законопроектъ.

Берлинъ. „Сѣверната Германска Газетта“ обявява за измислица извѣстието на Унгарский вѣстн. „Nemzet“, споредъ казванието на който г. Висмаркъ, въ единъ разговоръ съ единъ Унгарски графъ, билъ казалъ, че Австро-Унгария трѣбвало да си завоявае Сирия и Римъ трѣбвало да се повърне на Папата.

Каиро. Махди е излѣзълъ изъ Хартумъ и на чело на 6000 челоѣка отива къмъ Ел-Метаммехъ. Англичанитѣ, като се бояли да не би да бѣдѣтъ обсадени, сж испразнили Губатъ на 2/14 февруарий, слѣдъ като разрушили корабитѣ имъ и на 3/15 февруарий пристигнали въ Абу-Кеба.

Римъ. Третий експедиционенъ корпусъ въ Червено море ще трѣгне отъ Неаполъ въ понеѣдѣльникъ, освѣнъ ако се представятъ нѣкои непредвидени обстоятелства. Генералъ Риччи отива въ Массуахъ, Бейбулъ и Ассабъ за да прегледа гарнизонитѣ въ тия градове. — Щомъ свърши работата си по прегледванието, генералъ Риччи ще се завърне въ Италия.

8 февруарий.

Лондонъ. Подтвърдяването слуха за оттегляването на генерала Бюллера произведе въ Англия голѣмо възмущение.

„Times“ казва, че туй оттегляване е било необходимо, защото паданieto на Хартумъ значително уголѣми защитителнитѣ сили на Махди.

Букурещъ. Правителството е назначило една коммисия, състояща се отъ г. г. Карада, директора на Румънската народна банка, Статеско, юристконсулъ и сенаторъ и Кантакузинъ, директора на желѣзницитѣ, за да изучатъ новитѣ предложения на компанията Лембергъ—Черновицъ—Яшъ.

Римъ. Вчера едно пълно събарутъ ши е се е прѣнѣло предъ депутатската камара безъ да нанесе нѣкаква повреда.

Лондонъ. Единъ указъ отъ Кралицата свиква за-паснитъ подъ знамената. Мотивитъ за това свикване сѣ събитията въ Суданъ.

Камарата на общинитъ ще разисква указа за свиква-нието на резервитъ на 2 мартъ (18 февруарий).

Предложението за бламиране министерството, пред-ставено отъ Сиръ Стаффордъ Норткота, ще се разисква въ понеделникъ.

Каиро. Генералъ Стевартъ е умрѣлъ въ Гадкулъ.

Берлинъ. Имперскій вѣстникъ обнародва закона който прогласява неотложното влязание въ сила на подписа-нията относително повишението митний налогъ върху житата.

Райхстагътъ е препратилъ въ комисията за изучаване едно предложение съ което се иска да се опълномоти съюзния съвѣтъ да спира събиранieto даждията върху внасянитъ жита въ случай на скѣдностъ отъ храни.

Райхстагътъ е опредѣлилъ на 2 фр. и 40 ст. вмѣсто три франка, както искаше правителството, налогъ върху внасянитъ ечмици.

9 февруарий.

Римъ. Вѣст. *Rassegna* опровергава слухътъ, че ад-миралъ Коими въ едно възвание до войскитъ по случай оккупиранието на Массуахъ билъ ужъ подказалъ, че Анг-лия и Турция били дали своето съгласие за туй ок-купирване.

Цариградъ. Въ едно султанско ираде се донася че се одобряватъ отъ Портата предложенията които Банка Оттомана Шконтото писалище въ Парижъ бѣха напра-вили на турското правителство относително скопчованието въсточнитъ желѣзници.

Каиро. Суданци стрѣлци сѣ гърѣли върху англича-нетъ, които сѣ били настанили въ Абу-Клеа и убили отъ тѣхъ 16 човѣка.

Генералъ Вудъ е испратилъ камили изъ Гадкулъ за Абу-Клеа за да позволи на генерала Булле да продъл-жава оттегляването си.

Цариградъ. Вслѣдствие на императорското ираде което одобрява сключената конвенция съ Банка Отто-мана и министерството на търговията, Банката е дала заповѣдъ да се наченжтъ работитъ неотложно.

Атина. Г. Трикуписъ е оттеглилъ оставката си.

10 февруарий.

Цариградъ. До мѣстнитъ вѣстници е испроводено съ официално стобщение султанското ираде, което от-хвърля Баронъ-Хиршовитъ предложениа а одобрява ония на Банка Оттомана съ условие, че туй дружество ще се подчинява на мѣстнитъ закони.

Ирадето прибавя, че разногласията, които могатъ въз-никна между правителството, Баронъ Хирша и друже-ството ще се подложатъ на арбитраженъ съдъ. Ирадето назначава избранный отъ правителството арбитръ и при-канва компанията и Барона Хирша да назначатъ своитъ въ продължение на единъ мѣсецъ.

Берлинъ. Комисията на Африканската конференция е свършила всичкитъ си работи и всичкитъ си заклю-чения е представила. Четението рапорта на г. Ламбер-монта ще се продължи презъ цѣлитъ двѣ засѣдания въ понеделникъ и вторникъ. Послѣ туй ще се произнесе сключването на работитъ.

Римъ. В. *Stampa* опровергава слухътъ, че билъ ужъ въпросъ за всеобщо обрѣжване италианската флота, и че министра на мореплаването билъ далъ заповѣдъ на постоянната ескадра да се приготвюва за да отиде предъ нѣкои пристанища та да направи морска десонстрация. Такива заповѣди и да сѣ дадени, тѣ се отнасятъ къмъ всякогодишнитъ маневри на флотата.

Въ камарата на депутатитъ г. г. Кампореалъ и Бру-ниалти поискали да запитатъ г. Манчини върху цѣлѣта на Италия въ Африка и върху сношенията на Италия съ Турция. Понеже г. Манчини не е билъ въ засѣда-нието, запитванията ще му се съобщатъ.

Агенцията *Stefani* казва, че султана на Аккуа е увѣ-домилъ Италианското правителство, какво той организира една експедиция, за да издири убийцитъ на изслѣдова-теля Бианки и неговитъ другари и да ги накаже.

Той изказалъ своето задоволствие, че Италия е оку-пирала Беибулъ.

Не смотра на извѣстието на италианскитъ вѣстници, между военнитъ кръгове се говори за вѣрно, че прави-телството готви четвърта експедиция на войски въ чер-вено море. Експедиционний корпусъ ще се състои тогава отъ 5000 човѣка и 18 топове.

Телеграмми, съхранени въ Софийската теле-графо-пощенска станция, недоставени по ненахож-денiе на получителитъ:

Христю Рогачевъ, Иконому Михаилу Трънски хаѣъ, Баяя Баши No. 1 Кардалеву, Военно Министерство Кре-нову, Капитанска улица Тодораки Стояновъ, Андоъ Юрданову Ломска улица No. 224, Monsieur Barati, Попъ Димитръ Спасовъ, Шахинъ Хасанъ Чалгаджий, Taaf Stazensky, Луковички депутатъ Кирко, Юрданъ Ивановъ депутатъ Добричкий, Гица Понорский, Тодоръ Х. Георгиевъ. Кара Димитрия, Мишо Попъ Димитровъ, Депутату Влаеву, Тодору Шишманову, Abtah A. Höwy, Мюфти Нури Ефенди, Лазаръ Юрданъ Райковъ и Тео-доръ Колевъ.

И пакъ се напомнюва на всички, които желажтъ да получаватъ «Държа-венъ Вѣстникъ», че поржчки за абонира-ние се приематъ само ако сѣ придружени съ новчежническа квитанция, доназваюца че е внесена въ мѣстното новчежничество абонаментната стойностъ, или пакъ съ по-щенски записъ, съ който да може това вна-сяние да стане въ Софийското окръжню новчежничество.

Поржчки не придружени отъ новчежни-чески квитанции или пощенски записъ не се взематъ въ внимание.

Заграничния абонаментъ е 30 лева пред-платени. Абонаментътъ бива само годи-шенъ и то всякога съ начало 1 януарий

АДМИНИСТРАЦИЯТА.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Донесая се за общо знание, че цѣнитѣ за проданъ на сольта за извозъ въ България сѣ сжитѣ, които сѣ изложени въ обявлението въ Ромѣнския „Държавенъ Вѣстникъ“ № 247 отъ 14 февруарий 1884 год. страницѣ 6356, сиречь:

40 лева тона соль отъ Дофтана или соль проста отъ Сланникъ, предадена на кантаръ въ градове Гюргево и Галацъ.

45 лева тона соль чиста отъ Сланникъ, предадена на кантаръ въ гр. Гюргево.

47 лева тона соль смѣна, въ чували, предадена на кантаръ въ гр. Гюргево.

Предъ видъ че врѣмето за отваряние парашеството е напреднало, сѣ помолени г-да извозачитѣ на сольта за въ България да направятъ своеврѣменно нуждитѣ си порѣчки, за да може управлението да ги извърши на врѣме.

2—(214)—5

Шуменско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 137.

Шуменското градско общинско управление се нуждае отъ единъ градски докторъ по медицината и хирургията.

Желающия, отъ г-да докторитѣ за да бѣде такъвъ въ г. Шуменъ, умолява се да се отнесе писмено до общинското управление за споразумѣние, най-късно до краая на мѣсець февруарий тая година.

Г. Шуменъ, 30-й януарий 1885 год.

Кметъ: Н. Ж. Дюгмеджиевъ.

Секретаръ: Кръстевъ.

3—(192)—3

Отъ № 2 пѣши Струмский полкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 94.

2-й Струмский пѣши полкъ, съ това извѣстява, че на 15 февруарий 1885 г. въ 10 часа сутринта въ помѣщенieto на канцеларията на полка, штаба на когото квартирува въ г. Кюстендилъ, съгласно чл. 3 отъ „закона за публичнитѣ търгове“, ще бѣдатъ произведени търгове съ тайна конкуренция за доставянieto на полка отъ едно лице, отъ 1-й марта тази година до 1-й януарий 1886 година хлѣбъ, мѣсо, оризъ, брашно, крупа, масло, пиперъ, лукъ и други продукти.

Условията, за доставянieto на всичкитѣ продукти, желающитѣ могатъ да узнаятъ въ помѣщенieto на означената канцелария ежедневно въ дѣлничнитѣ дни отъ 9 до 11 часа сутрина и отъ 3—5 вечеръ.

Дружинитѣ на полка квартируватъ въ г. Кюстендилъ, Сѣмоковъ, Радомиръ и Дубница.

Желающитѣ да взематъ участие въ търговетѣ се умоляватъ, да препроводятъ своитѣ офферти (offertes) въ канцеларията на полка до горѣозначеното врѣме, като внесатъ и залога 3000 лева.

гр. Кюстендилъ, 13 януарий 1885 год.

Командиръ на полка, подполковникъ: Рихтеръ.

Завѣдующий хозяйството на полка:

Капитанъ Поповъ.

3—(57)—3

Плѣвненско гр. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 249.

Плѣвненското гр. общинско управление извѣстява на интересующитѣ се, че съгласно журналното си постановление отъ 23-й октомври миналата 1884 год., дава съ публиченъ търгъ и съ явна конкуренция подъ наемъ градското пасбище „Дрѣвъ“, което се намира между меритѣ на с. с. Рибенъ, Капамуница и Бръшляница, Плѣвненска околия, за презъ 1885 година.

Търга ще се почне на 1-й мартъ т. г., въ 10 часа предъ пладитѣ и ще се свърши на 2-й день отъ сѣщия мѣсець, въ залата на общината.

Желающитѣ да конкуриратъ трѣбва предварително да внесатъ залогъ по 150 лева.

Условията за търга могатъ да се прочитатъ отъ желаещитѣ въ работнитѣ дни, отъ 10 часа сутринъ до 4 часа вечеръ презъ деня, въ канцеларията.

г. Плѣвненъ, 31-й януарий 1885 год.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

Секретаръ: П. А. Дянковъ.

2—(180)—3

Шуменска окр. постоянна коммисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 252.

На основание предписанieto на г-на Шуменский окръженъ управитель отъ 22 януарий т. г. подъ № 455, основано на предписанieto на Министерството на Вътрешнитѣ Дѣла отъ 11 того подъ № 262, Шуменската окръжна постоянна коммисия обявява, че на 28 идущий мѣсець май т. г. открива публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за продаванieto на около петъ хиляди оки жѣлѣзо отъ начупени оръжия

Залого на $\frac{1}{10}$ лева 50.

Желающитѣ г. г. да зематъ участие въ речений търгъ могатъ да се явяватъ всѣки день въ помещението на коммисията за узнавание на условията, освѣтъ не-присѣжественитѣ дни.

Шуменъ, 23 януарий 1885 год.

За предсѣдатель: Юр. Василевъ.

Чл. секретаръ: Т. Д. Поповъ.

2—(164)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 132.

Свищовската окръж. комисия съ настоящето си има честь да обяв. за знание на интересующитѣ се, че на 18-й идущий февруарий часа по 2 слѣдъ пладнѣ въ помѣщеніето на сжщата к.мисия ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване подъ наемъ находящата се въ Никополската околия правителствена мѣстность, називаема „Шувенъ“, за текущата година т. е. отъ 1-й мартъ до 31-й декемврий.

За вземаніе участие въ търга се иска депозитъ отъ 200 лева.

Условиията на търга, могатъ да се видѣтъ въ окр. комисия всѣки присѣственъ день въ опредѣленитѣ за занятие часове.

г. Свищовъ, 17 януарий 1885 год.

Предсѣдатель: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Божиновъ.

2—(114)—2

Свищовска окръжна постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45.

Отъ нѣколко врѣме насамъ въ Свищов. окръжъ сж испаднажи безъ стопани (юва), слѣдующитѣ добитѣци: Едно теле, на 2—3 години, косъмъ червеникавъ и на двѣтъ уши има бѣлѣзи, задържано въ с. Дервишко (Никополска околия).

Една телица, на 1½ год., косъмъ бѣлъ и на двѣтъ уши оукъ, задържана въ с. Чатма (Свищов. околия).

Единъ волъ, на 6 год., косъмъ бѣлъ, на лѣвото ухо върха прерѣзанъ, задържанъ въ с. Борумли (Свищовска околия).

Едно теле 2 годишно, косъмъ бѣлъ, на дѣсното ухо отиредъ отрѣзано и рогата му прави, задържано въ сжщото село Борумли.

Една турмакия 3½ годишна, караманеста, на едното ухо върха отрѣзанъ, задържана въ с. Горня-Студена, (Свищов. околия).

Една кобила, на 3—4 години, косъмъ червенъ, дѣсното ухо на върха отрѣзано, задържана въ сжщото с.

Една кобила 10 годишна, ѣздена, задържана въ сжщото село.

Едно турмаче мажко 2 годишно, дѣсното ухо отъ върха расцѣпено и на лѣвото има дупка, задържано въ сжщото село.

Едно турмаче на една година, двѣтъ му уши цѣпнати и на челото брѣзо, задържано въ с. Деково (Никопол. околия).

Единъ турмакъ 2 годишенъ, караманестъ, на опашката му има малко бѣло и лѣвия му рогъ отъ горѣ съ трионъ отрѣзанъ, задържанъ въ с. Пинерково (Свищ. околия).

Една биволица 5—6 годишна, косъмъ караманестъ, рогата ѣ чивга и на опашката ѣ има малко бѣло, задържана въ с. Сломеръ (Свищовска околия).

Една кобила 6—7 годишна, косъмъ червенъ, на едното ухо отъ цѣдъ расцѣпено, задържана въ с. Чатма (Свищовска околия).

Призоваватъ се притежателитѣ на тия добитѣци, да се явятъ слѣдъ 31 день отъ деня на обнародванието настоящето въ „Държавния Вѣстникъ“ за да си ги докажатъ и взематъ назадъ.

Въ противенъ случай добитѣцитѣ ще бѣдѣтъ проддени въ полза на хазната.

г. Свищовъ, 11-й януарий 1885 год.

Предсѣдатель: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Божиновъ.

1—(93)—1

Раховска окр. постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 84.

Отъ нѣколко врѣме въ Рахов. окръжие се намиратъ неизвѣстно кому принадлежачи (ювалжкъ) слѣдующитѣ добитѣта:

1) Въ с. Крушовица, Рахов. околия, а) една биволица, съ бѣлѣзи: врана, въ дѣсното ухо кърноуха, въ лѣвото предуреза и 4 годишна; б) една биволица, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, двѣтъ ѣ уши предурези, и 3 годишна и едно турмаче, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, въ дѣсното ухо кърноуха и около 2 годишно.

2) Въ с. Селановци, сжщата околия, а) едно женско турме, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, цѣлоуха и 2 годишне и б) едно даначе женско, съ бѣлѣзи: въ дѣсното ухо кърноуха и задирезо, 2 годишно, и

3) Въ с. Мънастирище, сжщата околия, една биволица, съ бѣлѣзи: косъмъ възъ-русъ, на челото малко брѣза, бѣлопаха, дѣсното ѣ ухо кърно, предурѣза и въ двѣтъ уши и 4—5 годишна.

Въ растоаніе на единъ мѣсець слѣдъ публикуванието настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ако стопанитѣ на поменѣтитѣ добитѣта се не явятъ, снабдени съ надлѣжнитѣ свидѣтелства за правособственностъ, за да си ги приемѣтъ, комисията ще ги продаде за въ полза на хазната.

г. Рахово, 18-й януарий 1885 год.

За предсѣдатель: Т. Каменовъ.

Членъ-секретаръ: Хр. Сп. Ракиловъ.

1—(127)—1

Раховска окръжна постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 155.

Отъ нѣколко врѣме въ Рахов. окръжие се намиратъ неизвѣстно кому принадлежачи ювалжкъ, слѣдующитѣ добитѣта:

1) Въ с. Галиче (Раховска околия), а) единъ турмакъ, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, десното му ухо стрѣлоуха, лѣвото брѣсноуха и отъ долу обрѣснато и на 2 години; б) единъ турмакъ, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, десното му ухо глобято съ ножъ и в) едно мажко говедо, съ бѣлѣзи: косъмъ бѣлъ, въ лѣвото ухо задирѣзо и 2 годишно.

2) Въ с. Бутанъ, (сжщата околия), а) една биволица, съ бѣлѣзи: въ десното ухо цѣпоуха, въ лѣвото брѣсноуха, на десната кълка дамга и на 5—6 години.

б) една турмакия, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ и съ сѣщитѣ бѣлѣзи; в) единъ турмакъ съ сѣщитѣ бѣлѣзи и брѣзъ и г) четири турмаки врани и по на 2 години.

33) Въ с. Ставерци (сѣщата околия), една крава, съ бѣлѣзи: косъмъ бѣлъ, маджареста, десното ѝ ухо разцѣпено отдирѣ и 3 годишна.

44) Въ с. Гложене (сѣщата околия), а) една биволица, съ бѣлѣзи: косъмъ вранъ, лѣвото ѝ ухо кърво и 3 годишна; б) едно турме женско, съ бѣлѣзи: косъмъ руссъ, жърноухо и на 2 години и в) единъ турмакъ, съ бѣлѣзи: косъмъ руссъ, двѣтѣ му уши цѣлоуши, въ лѣвото задирѣзо и на една година.

55) Въ с. Хайрединъ (сѣщата околия), а) една крава съ бѣлѣзи: косъмъ бѣлъ, рога маджарести, прегатна, лѣвото ѝ око малко бѣло, шърба и 9 годишна; б) едно турме женско, съ бѣлѣзи: косъмъ руссъ, онашката му дълга, лѣвото му ухо кърво и 2 годишно и в) единъ турмакъ, съ бѣлѣзи: косъмъ руссъ, заднитѣ му крака бѣли, онашката му възъ-къса до ключеветѣ, очитѣ му чакърести, на челото има бѣло, двѣтѣ му уши задирѣзи и на 3 години.

66) Въ село Бреница (Бѣло-Слатинска околия), едно мажжко говедо, съ бѣлѣзи: косъмъ сиво-зеленъ, рогата му право на горѣ и малко разведени, въ дѣсното ухо стрѣлоухо и задирѣзо и 2 годишно.

77) Въ с. Глава, (сѣщата околия), една юница съ бѣлѣзи: роговетѣ ѝ склучени и малки, въ дѣсното ухо цѣлоухо, въ лѣвото предурѣза и 2 годишна, и

88) Въ с. Луковидъ, (Раховска околия), едно женско говедо, съ бѣлѣзи: косъмъ сивъ, въ дѣсното ухо жабоухо, въ лѣвото задирѣзо и 2 годишно.

Въ разстояние на единъ мѣсець слѣдъ обнародването настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ако стопаннитѣ на поменжитѣ добичета, снабдени съ надлѣжитѣ документи за правособственностъ, се не явятъ въ комиссията за да си ги получатъ, тя — комиссията ще ги продаде за въ полза на хазната.

г. Рахово, 24 януарий 1885 год.

За председателъ: В. Иотовъ.

1—(168)—1

Чл.-секретаръ: Хр. Сп. Ракиловъ.

Ломска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 157.

Ломската окръж. постоянна комиссия съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че отъ нѣколко врѣме наасамъ се намиратъ юва слѣдующитѣ добичета:

а) Въ селото Охридъ (Кутловска околия) едно турмааче на двѣ години, стрѣлоухо въ дѣсното ухо, а въ лѣвото — жабоухо, и

б) Въ селото Клисурица — (сѣщата околия,) една биволица съ женско турме, врана, бѣлонаха; а турмето брѣзъ.

Притежателитѣ на горѣпоменжитѣ животни, ако отъ днесъ най-късно до единъ мѣсець не се явятъ и представятъ нуждитѣ свидѣтелства за доказателство на правособственностъ, ще се продаждъ за въ полза на хазната. — г. Ломъ, 29 януарий 1885 год.

Председателъ: Г. Клисурски.

Членъ-секретаръ: В. Т. Мончовъ.

14—(188)—1

Ловченска окръж. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 141.

Въ селото Смочанъ, Ловченска околия, се намиратъ безъ стопанинъ (юва), двѣ кобили, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: едната на 5 години, черна, лѣвото ѝ ухо разцѣпено; а другата, на 3 години, алеста и безъ други особенни бѣлѣзи.

Като обявява това, комиссията приканва стопанина на реченитѣ добичета, да се яви въ горнето село, най-късно до 16 идущий февруарий, снабденъ съ нуждитѣ за правособственностъ свидѣтелства, за да си ги получи. Въ противенъ случай, кобилитѣ ще се продаждъ за въ полза на хазната.

г. Ловечъ, 18 януарий 1885 год.

За председателъ: Д. Пашковъ.

Чл.-секретаръ: Ив. Кифаловъ.

1—(131)—1

Разградский окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 711.

Разградский окръженъ съдъ, на основание стат. ст. 850 и 851 отъ Врѣменнитѣ Сѣдеб. Правила, дири отклонивши се отъ сѣдебното дирение, Димитра Константиновъ Цели-Стояновъ зеть, изъ градъ Руссе, живущъ въ с. Тетево (Руссенско), обвиняемъ въ кражба на два вола отъ мерата на село Гюзелдже-Аланъ (Разградско).

Търсений Димитръ Константиновъ е: 28 годишенъ на възраст, по народностъ циганинъ, купдураджия, съ отличителни бѣлѣзи: ръстъ срѣденъ, лице черно и сухо, брада черна, мустаци и вежди черни и не говори добръ българския языкъ.

Всѣкий, комуто е извѣстно мѣстопребиванието на горѣреченний обвиняемъ, е обязанъ да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а послѣднитѣ сѣ длѣжни да го препроводятъ въ тоя съдъ.

г. Разградъ, 22-й януарий 1885 год.

Председателъ: Б. Ханджиевъ.

Секретаръ: В. Дражевъ.

1—(163)—3

Търновский окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 313.

Търновский окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си отъ 16 януарий т. г. подъ № 27 и на основание ст. 850 — 854 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето си дири отклонивши се отъ предварителното дирение Селима Гюкменъ Гердапъ-оглу отъ г. Търново, обвиняемъ въ разбойническо нападение ношно врѣме къщата на Търновеца Ахмеда Хасановъ, — въ изнасилване смругата му Айше и въ ограбване 25 жълтици-ирмилици.

Поменжити обвиняемъ има слѣдующитѣ отличителни черти: 32 годишна възраст, ръстъ срѣденъ, коса и

мустаки русси, очи сиви, брада бръсната, безъ особни други бѣлѣзи, за това който би узналъ сегашното мѣстожителство на поменатия, задължава се да съобщи на най-близките административни власти, а тия послѣдните се умоляватъ да го препроводятъ въ съда въ най-късо врѣме.

г. Търново, 25 януарий 1885 година.

Предсѣдателств. чл.: П. Гиневъ.

Подсекретарь: П. Стайковъ.

1—(147)—1

Силистренско окръжно сѣдилище.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 393.

Силистренското окръжно сѣдилище, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, търси отклонившиятъ се отъ предварителното дирение Мехмедъ Ахмедовъ Таракоолу и бащаму Ахмедъ Таракоолу цигани, съ неизвѣстно местожителство, обвиняеми въ кражба на добитѣкъ.

Първия обвиняемъ Мехмедъ Ахмедовъ Тараковлу има слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: възраст 46 годишна, ръстъ среденъ, лице черно и слабо, очи черни, мустаки и вѣжди черни и брада бръсната; а втория подсѣдимъ Ахмедъ Тараковлу отличителнитѣ му бѣлѣзи сѣ неизвѣстни.

Който знае гдѣ се намиратъ поменатитѣ обвиняеми Мехмедъ Ахмедовъ Тараковлу и баща му Ахмедъ Тараковлу, задължава се да съобщи на най-близките административни власти, а тия послѣдните се умоляватъ да ги препратятъ въ този съдъ по установения рѣдъ, въ най-късо врѣме.

Силистра, 25 януарий 1885 год.

Предсѣдателъ: Т. Миковъ.

Секретарь: С. Кеменковъ.

1—(170)—3

Ломский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7142.

Ломский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, дири съ настоящето уклонившиятъ се отъ отговорность бившиятъ жителъ на село Боровци, (Берковска околия) по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстопребивание, Петръ Димитровъ, Копривщенинъ, на възраст 50-годишенъ, ръстъ срѣденъ, на лице бѣлъ, безъ брада, коса сединява, мустаци малко сединяви, облеченъ въ само-чърникавъ като кебе джамаданъ и бошняшки бепевреци, обвиняемъ въ продаване тютюнъ отъ V качество съ цѣна по грошъ повече отъ колкото се слѣдва. — Съ това се обявява, че всѣки комуто е извѣстно настоящето мѣстопребивание на поменатото лице, е обязанъ, съгласно съ послѣдната алинея на ст. 851 отъ сѣщитѣ правила, незабавно да съобщи за това на речений сѣдъ, или близката полицейска власть, като укаже и на мѣстото гдѣто той се намира.

Ломъ, 31 декемврий 1884 год.

Предсѣдателъ: Г. Мартиновъ.

Секретарь: Н. Трифоновъ.

3—(26)—3

ПРИЗОВКА

№ 6952.

Съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава се Кяшивъ Бей Алиевъ бившиятъ жителъ на градъ Видинъ а понастоящемъ живущи въ г. Брусе Турция, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната зала на Ломский окръженъ сѣдъ слѣдъ четири мѣсеца отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявения противъ него отъ жителитѣ на градъ Ломъ Томо Младеновъ и Х. Поряковъ повѣренникъ на Марко Първановъ, Димитръ Качовъ и Първанъ Миловъ отъ село Душалница за искъ 63,580 гроша.

Въ случай на неявяване сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. ст. 127 и 281 п. 1 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила.

Ломъ, 20 декемврий 1884 година.

Предсѣдателъ: Г. Мартиновъ.

Секретарь: Н. Трифоновъ.

3—(3)—3

Кюстендилский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 18.

Кюстендилский окръженъ сѣдъ, съгласно съ опредѣлението си подъ № 109 станало въ сѣдебното му заседание на 7 декемврий мин. 1884 година и на основание ст. 850—854 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившиятъ се отъ сѣдебното дирение Янаки Златковъ (Здравковъ) жителъ отъ село Страдалево, Кюстендилска околия, обвиняемъ въ кражба на брашно и пари, нощно врѣме изъ воденицата на Велинъ Соколовъ отъ сѣщото с. Страдалево.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Янаки Златковъ сѣ: възраст 27 годишенъ, ръстъ срѣденъ, коса тъмно-руса, вѣжди прави русси, очи шарени, лице валчесто русо и налуснато, мустаци м.лки късави и руси и които ходи върти плещитѣ си.

Речений сѣдъ умолява всякого, който би узналъ мѣстожителството на Златкова, да извѣсти на най-близките полицейски власти, а тѣзи послѣдните се умоляватъ да го препроводятъ въ Кюстендилский окръж. сѣдъ.

Кюстендилъ, 2 януарий 1885 година.

Предсѣдателъ: Ив. В. Плакуновъ.

Секретарь: Хр. Георгиевъ.

3—(22)—3

Вратчанский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 6767.

Съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава се Мехмедъ Барутчиский, жителъ отъ г. Вратца, а по настоящемъ живущи въ с. Загарти, Неврокопско окръжие (Македония) да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната стая на Вратчанский окръженъ сѣдъ, слѣдъ

четири мѣсеци отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ Василь Ненковъ отъ г. Вратца, за издаване крепостенъ актъ за една нива въ стойностъ 120 лева.

Въ случай че не се яви призоваемия Барутчийский, съдътъ ще постанови съгласно ст. 281 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила.

Вратца, 22 декемврий 1884 година.

Предсѣдатель: Х. А. Кръстиль.

Подсекретарь: П. М. Парапановъ.

22—(14)—3

Трънскій окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 47.

Трънскій окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си № 352, станало въ распоредителното му засѣдание на петнадесетий декемврий мин. 1884 г. и на основание ст. ст. 850—854 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившия се отъ предварителното съдебно слѣдствие, Таско Аризановъ, отъ село Душинци, Трънска околия, обвиняемъ въ грѣхване съ пушка върху съселянина си, Младенъ Радосовъ.

Таско Аризановъ има 14 годишна възраст, а другитѣ му отличителни черти сж неизвѣстни.

Рѣчений съдъ умолява всѣкого, който би узналъ за мѣстожителството на реченния Аризановъ, да го извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се замоляватъ незабавно да го препроводятъ въ Трънскій окръженъ съдъ.

г. Трънь, 5 януарий 1885 г.

Предсѣдательствующий: Т. М. Ахтаровъ.

Секретарь: Г. Д. Капламаджиевъ.

1—(34)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

N-o 269.

Трънскій окръженъ съдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, търси отклонившия се отъ предварителното слѣдствие Милтенъ Стояновъ жит. изъ село Еловица, Трънска околия, обвиняемъ въ теглеление оръжие срѣщу Иосифа Пѣевъ отъ с. Ярлаци, сѣмичката околия, съ цѣлъ да го убие.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на подсѣдимия Стояновъ сж: ръстъ високъ, очи черни, мустаци срѣдни и сединави и лице широко (години неизвѣстни); за това който знае гдѣ се намира поменятия подсѣдимъ, умолява се да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ въ Трънскій окръженъ съдъ.

г. Трънь, 15 януарий 1885 г.

Предсѣдательствующий: Т. М. Ахтаровъ.

Подсекретарь: Н. Т. Карановъ.

1—(122)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 271.

Трънскій окръженъ съдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, търси отклонившия се отъ съдебното слѣдствие Иванъ Алексовъ жителъ изъ село Видраръ, Трънска околия, обвиняемъ въ грабване и насилствено обезчестяване момата Мария Тасова отъ село Трекляно, Изворска околия.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на подсѣдимия Алексовъ сж: 30 годишенъ, ръстъ срѣденъ, очи черни, коса и мустаци черни и малки и брада тоже черна.

Който знае гдѣ се намира поменятия подсѣдимъ, умолява се да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ въ Трънскій окръженъ съдъ.

г. Трънь, 15 януарий 1885 год.

Предсѣдательствующий: Т. М. Ахтаровъ.

1—(121)—3 Подсекретарь: Н. Т. Карановъ.

Варненскій окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 180.

Варненскій окръженъ съдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила дири отклонившия се Георги Божиловъ жителъ изъ г. Провадия, (Варненско окръжие), който се обвинява въ подпалване дюгения на Яни Ангеловъ жителъ отъ сѣщия градъ. Г. Божиловъ носи слѣдующитѣ бѣлѣзи: 15 годишенъ, тѣлосложение слабо, ръстъ срѣденъ, лице бѣло, очи и вежди черни, носъ срѣденъ, коса кестенева, брада и мустаци нѣма. Който знае гдѣ се намира рѣчения Георги Божиловъ, задължава се да съобщи на мѣстнитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ да го препроводятъ въ повѣренний ми съдъ.

г. Варна, 15 януарий 1885 год.

Предсѣдатель: М. Паничерски.

1—(107)—1 Секретарь: И. Т. Каназиръвъ.

Тутраканскій мировий съдия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5351.

И. д. Тутраканскій мировий съдия, съгласно опредѣлението си, станало въ съдебното му засѣдание на двадесетъ деветий октомврий 1884 г. и на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси Ивана Теодоровъ жителъ отъ г. Тутраканъ, който се е отклонилъ отъ съдебното дирение и се обвинява въ строшение съ камъкъ дюгения на Иванка Георгиевъ отъ сѣщия градъ.

Реченния обвиняемъ е на 22 годишна възраст, ръстъ нискъ, възшишкавъ, очи голѣми и черни, коса черна, мустаци малки и черни. Затова който би узналъ сегашното му мѣстожителство на горѣпоменатия, задължава се да съобщи това на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ Тутраканскій мировий съдъ.

г. Тутраканъ, 29 декемврий 1884 год.

И. д. Мировий съдия: И. Поповъ.

1—(28)—3 Секретарь: Ради х. Ивановъ.

Видински сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 571.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Видински окръженъ сѣдъ, Д. Ангеловъ, на основание изпълнителни листъ подъ № 6, издаденъ отъ Видински окръженъ въ полза на Айше Ибраимова изъ г. Видинъ, противъ Рувиде Исмаилова, наслѣдница на покойния Чапанъ Османъ Исмаиловъ, тоже изъ г. Видинъ, за 100 турски лири, 100 напалиона и сѣдебни разноси, съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, честь имамъ да обявя, за всеобщо знание, че слѣдъ троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава съ наддаване, слѣдующето принадлежаще на длъжницата недвижимо имущество, а именно:

а) една къща находяща се у г. Видинъ, въ улицата Хаджи Димитриева, въ сѣдство съ Каръ Али, Тусунъ Яшаръ, Българ. църква и пѣть; реченната къща е построена отъ простъ материалъ, покрита съ керемиди, едноетажна и съдържа двѣ стай за живѣние, Келеръ, Язлѣкъ, джамия къшкъ съ малка подъ него пивница; съ дворъ отъ 5 кв. метра и съ грдина отъ 20, дю. която е построенъ талѣкъ мутвакъ покрие съ керемиди отбѣнена за 4000 гроша, и

Друга една къща у сѣщия градъ ул. Борисова, съ сѣсѣди: Цеко Терзията, Гавро Иваноекъ и пѣть направа проста, покрита съ керемиди, на единъ етажъ и съдържа двѣ стай, хашево, язлѣкъ, съ една страна обена пивница, съ дворъ олъ 12 кв. метра простъ единъ мутвакъ въ него и кладенецъ, отбѣнена за 2500 гр.

Желающитѣ господа да купятъ горнето недвижимо имущество, нека се явятъ въ повѣренната менъ канцелария, отъ 9—12 часа предъ пладнѣ и отъ 2—5 часа послѣ въ присѣдственнитѣ дни за да прегледватъ формалноститѣ и да наддаватъ връхъ горнята отбѣнка.

Видинъ, 28 декемврий 1884 година.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Ангеловъ.

2—(12)—3

Търновски сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 737.

Подписаний И. Т. Дессевъ, сѣд. приставъ при Търновски окр. сѣдъ, на Елено-Кесаровски участѣкъ, на основание изпълнителнитѣ листове подъ № 576 и 2853, издадени отъ Еленски мирови сѣдии на 26 февруарий 1883 г. и 18 юний 1884 г. и съгласно ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на жит. отъ махал. Казаци Савва Василевъ, а именно:

1) Три парчета нива около 3 1/2 дюлюма въ землището на м. Казаци, въ мѣстността „Трапа“, „Орѣха“ и „Цанината Круша“, съ граници: Славъ Станювъ, дере, Ив. Малешковъ, Стоянъ Станювъ, пѣть, Никола

Ниджето, Цонювица Писковъ, рѣка, Иванъ Стойковъ и Юрданъ Шупунъ, и

2) Кория около 1 1/2 дюлюма въ сѣщото землище въ мѣстността „Марийкина Кория, съ граници: Недю Кръстювъ, дере, къщата на отбѣтницѣтъ и Ив. Бояджията.

Горѣпоменатитѣ имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искѣтъ на Ст. Чавдаровъ и Иванъ Милановъ отъ г. Елена, състоящъ отъ 1819 гроша.

Наддаванетоъ ще започне отъ първоначалната отбѣнка 1800 гроша.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпоменатитѣ имущества, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Елена всякидневно отъ 8—12 часа сутрѣ и отъ 2—5 вечеръ, освѣтъ неприсѣдственнитѣ празнични дни и да наддаватъ.

г. Елена, 18 декемврий 1884 г.

Сѣдебенъ приставъ: И. Т. Дессевъ.

2—(7)—3

Русенски апелативенъ сѣдъ.**РѢШЕНИЕ**

№ 174.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Български Князь, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, мѣсець ноемврий осемнадесетий день, Русенски апелативенъ сѣдъ, по гражданското отбѣление, състоящъ отъ председателя Христо Балареѣ, членове: Ив. П. Чорачиевъ и Димитръ Тодоровъ, при секретарѣтъ Пегръ Райчевъ, и въ присѣдствието на пом. прокурора Павелъ Златовъ, въ открито сѣдебно засѣдание, слуша доложеното отъ членѣтъ Д. Тодорова гражданско дѣло №. 127 по описа на Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ изъ гр. Руссе, повѣренници на Фатиме Небие Ханѣмъ, изъ гр. Смирна (Турция) чрезъ повѣренника ѣ Ахмедъ Ефенди Афѣзъ Есадовъ, жителъ отъ гр. Цариградъ, противъ Караманлията Х. Мехмедъ, отъ гр. Цариградъ, за двадесетъ една хиляда седемстотинъ и дванадесетъ (21,712) гроша, по едно турско рѣшение.

Въ сѣдебното засѣдание на призованието се представи Христо Ивановъ, повѣренникъ на истецѣтъ, а отбѣтницѣтъ Караманлията Х. Мехмедъ не се яви; гѣ понеже той е призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и послѣдната призовка №. 1270 е обнародвана въ брой 63-й на сѣщия вѣстникъ отъ 17 юний 1884 г. и послѣдниятъ день за явяванетоъ му е днесъ, то на това основание е съгласно ст. 302 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила дѣлото се разгледа въ негово отсъствие.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ слѣдующитѣ: на 21 май 1884 год. Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ, повѣренници на Фатиме Небие Ханѣмъ, чрезъ повѣренника ѣ Ахмедъ Ефенди Мехмедъ Есадовъ сѣ подадъ прошение въ Русенски апелативенъ сѣдъ, чрезъ коео просятъ да се потвърди турското рѣшение подъ № 7167, издадено на 9-й рамазанъ 1287 год. отъ бившео Търновско вѣрозаконно сѣдилище, по което Караманлията Хаджи Мехмедъ отъ гр. Цариградъ е билъ осѣденъ да заплати на довѣрителката имъ 21712 гр.

При разгледането на дѣлото, въ съдебното заседание се яви само повѣренника на Фатиме Небие Ханѣмъ, Христо Ивановъ, който поддържа напълно исковете си прошение и представи едно рѣшение под № 38, издадено отъ Търновското вѣрозаконно сѣдилище, отъ което се вижда, че неговата довѣрителка, Фатиме Небие Ханѣмъ, е единствена наследница на братъ си Нури Бей.

Руссенский апелативенъ сѣдъ, за да разрѣши това дѣло, като изслуша заключението на пом. прокурора и взе предъ видъ: 1) че Христо Ивановъ съ прошеніето си проси да се потвърди турското рѣшение под № 7167, издадено на 9-й рамазанъ 1287 год. отъ бившето Търновско вѣрозаконно сѣдилище, чрезъ което Караманлията Хаджи Мехмедъ, отъ гр. Цариградъ е билъ осъденъ да заплати на нея и братъ ѝ Нури Бей 21712 гроша; 2) че отъ представеното рѣшение под № 38 отъ Търновския кадия отъ 1 октомврий 1300 година се вижда, че дѣйствително Фатиме Небие Ханѣмъ е единствена наследница на братъ си Нури Бей, който преди десетъ години е умрѣлъ; 3) че противъ турското рѣшение под № 7167, издадено на 9-й рамазанъ 1287 година, което е влѣзло въ законна сила; като не се представляватъ никакви възражения, слѣдователно то е издадено съ съблюденіе на всичкитѣ тогавашни законни формалности. На основание на горѣизложеното и чл. чл. 302, 972 и 939 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, Русенский апелативенъ сѣдъ спредѣлява: представеното турско рѣшение, издадено отъ бившето Търновско вѣрозаконно сѣдилище въ гр. Търново на 9-й рамазанъ 1287 год. под № 7167 да се потвърди напълно и осъжда Караманлията Хаджи Мехмедъ отъ гр. Цариградъ да заплати на Фатиме Небие Ханѣмъ, отъ гр. Смирна (Турция) двадесетъ една хиляда седемстотинъ и дванадесетъ гроша (21712).

Съдебнитѣ и за ведение на дѣлото разноски се възлагатъ на отвѣтника Караманлията Х. Мехмедъ.

Настоящото рѣшение се обяви въ окончателна форма на 2 декемврий 1884 год. и подлежи на обжалване предъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ два-мѣсеченъ срокъ, слѣдъ дѣйствителното врѣзване препишъ на страници, съгласно чл. 2 отъ закона за сроковетѣ за подаване кассационни жалби.

На първообразното подписали; предсѣдатель: Хр. Базаларевъ, членове: Ив. П. Чорачиевъ и Д. Тодоровъ и приподписалъ секретаръ: П. Райчевъ.

1—(96)—3

ЗАЯВЛЕНИЕ.

№ 21.

Отъ Николай Т. Тортомановъ жителъ отъ г. Никополъ противъ Тодоръ Ивановъ по настоящемъ живущъ въ г. Корабия (Ромѣния).

Подписаний съ една полица издадена отъ Тодоръ Ивановъ на 30 априлий 1884 година на заповѣдта на Петра Милчова, а отъ послѣдний джеросана на мое име, имамъ да вземамъ една хиляда и двѣстѣ (1200) лева, на които полица срокътъ истича днесъ и съдържанието ѝ е слѣдующето: Корабия на 30 априлий 1884 година Д.Д. 3. нови левове 1200 отъ днесъ подиръ 270 дена ще платя за тѣзи една и сама моя мѣнителница на заповѣдта на г-на Петра Милчевъ суммата отъ нови

левове една хиляда и двѣстѣ, стойността получена въ брой и на срокътъ ще постѣпя плащаніето споредъ закона за мѣнителницитѣ, срещу мене сѣщия Т. Ивановъ, която полица на оборотътъ ѝ е джеросана на моя заповѣдъ съ денословие 10-й септемврий 1884 година. Гр. Никополъ, джерантъ Петъръ Милчовъ. — Затова чрезъ настоящето си заявление заявявамъ на Тодоръ Ивановъ, че отъ днесъ заанапредъ ще е длъженъ да ми плаща законната лихва на полицата до денътъ на заплащаніето ѝ, съгласно чл. 99 отъ прирѣката на Търговския Отомански Законъ, и ако се отнесъ чрезъ съдебний каналъ за събираніето имъ ще е длъженъ да ми заплати и всичкитѣ ми разноски като съдебни, частни денгубение и разноскитѣ за възнаграждение водение на дѣлото.

Никополъ, 25 януарий 1885 год.

Никополский мир. сѣдня: П. Пенчевъ.

Секретаръ: Н. Петрушевъ.

1—(186)—1

ВЪЗБРАНА.

№ 37.

Подписаний съдебенъ приставъ, при Орѣхов. окр. сѣдъ I участкъ, Никола Иванъ Кръстенияковъ, на основание опредѣленіето под № 52 на Орѣховския мир. сѣдня, за обезпечение искътъ на правителството отъ 150 лева, срѣшу Станко Ману ж. на с. Козлодуй и съгласно ст. 431 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, налага се възбрана на едно лозе около 5 дѣл. находяще се въ землището на с. Козлодуй, въ мѣстността називаема „Маришкинъ Валъ“, между сѣсѣди: Тасо Петковъ, Опро Колашъ, Флоро Чучуларъ и пѣтъ, притежание на длъжника.

Този имотъ не подлежи на отчуждаване до снеманіе настоящата.

Орѣхово, 12 януарий 1885 год.

Сѣдеб. приставъ: Н. Ив. Кръстенияковъ.

1—(129)—1

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 45.

Долуподписаний жужъ-комисаръ на испадналий въ несостоятелностъ Атанасъ Н. Гюджулевъ изъ гр. Свищовъ, съгласно чл. чл. 199 и 200 отъ търговския законъ, умолявамъ г-да заимдѣлицитѣ на поменѣти испадналь да се представятъ въ канцеларията ми лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ растояние на двадесетъ дни отъ денътъ на троекратното публикуване, настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да предадѣтъ полицитѣ си или записитѣ си съ точна смѣтка, която да означава количеството което искатъ; въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно съ чл. 210 отъ сѣщия законъ.

Свищовъ, 19 януарий 1885 год.

Жужъ-комисаръ: Янко А. Станчовъ.

2—(205)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 46.

Долуподписаний жужъ-комисаръ на испадналий въ несостоятелностъ Димитръ Пауновъ изъ гр. Свищовъ,

съгласно чл. чл. 199 и 200 отъ търговския законъ, умолявамъ всички г-да заимодавци на поменатий испадналъ, да се представятъ въ канцелярията ми лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ расстояние на двадесетъ дни отъ денътъ на троекратното публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да предадатъ полицитѣ си или записитѣ си съ точна смѣтка, която да означава количеството което искатъ; въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно съ чл. 210 отъ сѣщия законъ.

Свищовъ, 19 януарий 1885 год.

Жужь-коммисаръ: Янко А. Станчовъ.

2—(206)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 47.

Долуподписаний жужь-коммисаръ на испадналия въ несъстоятелностъ Петръ Василевъ изъ гр. Свищовъ, съгласно чл. чл. 199 и 200 отъ търговския законъ, умолявамъ всички г-да заимодавци на поменатий испадналъ, да се представятъ въ канцелярията ми лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ расстояние на двадесетъ дни отъ денътъ на троекратното публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да предадатъ полицитѣ си или записитѣ си съ точна смѣтка, която да означава количеството което искатъ; въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно съ чл. 210 отъ сѣщия законъ.

Свищовъ, 19 януарий 1885 год.

Жужь-коммисаръ: Янко А. Станчовъ.

2—(207)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

Обявявамъ на всички господа кредитори на покойния Танасъ Пеневъ, че въ расстояние на 20 дена отъ днѣтъ, да ни явѣтъ, кой каква сума и по какво дири; въ случай, че нѣкой не се съобрази съ горното отъ послѣ не ще го припознава.

Тутраканъ, 23 януарий 1885 год.

Настойникъ: Братой Георгиевъ.

2—(154)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 16.

Военното министерство честь има да объяви на интересующитѣ се, че на 12 марта въ 11 часа предъ пладнѣтъ ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция за доставянieto за сѣщото министерство 5643 вълнени завивки (покривки, юргани).

Срокъ за доставянieto се опредѣля 1 юлий 1885 г. Залога е 5% отъ цѣлата стойность на завивкитѣ.

Условията могатъ да се узнаятъ всѣки денъ отъ 10 до 1 часа послѣ пладнѣтъ, въ главната распоредителна коммисия при военното министерство.

2—(130)—3

Силистренско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 131.

На 25 идущий мѣсець февруарий н. г. на частътъ 2 слѣдъ обѣдъ въ помѣщенieto на Силистренското окръжно управление, чрезъ малонадаване съ явна конкуренция, ще се отдаде направата на: 16 шинела, 10 мундира, 69 пояса, 69 калпака, 51 чивтъ панталони, 69 екселбанта, 69 върви за леворвери, 69 шнурове за свирки и 69 башлѣка. Цѣната на работата възлиза на 3860 лева. Исканий залогъ е 193 лева.

Желающитѣ да малонадаватъ могатъ да видятъ поемнитѣ условия въ това управление ежедневно отъ частътъ 9 до 12 предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 слѣдъ обѣдъ.

Силистра, 14 януарий 1885 год.

И. д. управителя: А. Стойковъ.

Секретаръ: А. С. Хохоръ.

2—(99)—3

Изр. Брат. Люб. Друж. „Копатъ Охавимъ“ въ София извѣстява че теглението на лотарията отъ 2500 билети по 2 лева, което щѣше да стане на 15 н. м. февр. се отлага за 15 септември н. г.

София, 9 февруарий 1885 год.

Настоятелството.

2—(215)—2

Царско Кралско Австро-Унгарско Дунавско Параплувно Дружество.

ИЗВѢСТІЕ.

Параплуването по Дунава между Оршова и Русчукъ-Гюргово започва на 4 февруарий н. г. редовното си движение.

Ежеседмично ще търгватъ съгласно съ миналолѣтний рѣдъ 3 параходи на долъ и 3 на горъ по Дунава съ измѣнението обаче на търгованието отъ Турну-Северинъ на долъ, което за напредъ ще става вмѣсто въ 8 часа — на часа 5 сутренъта а въ слѣдствие на което пристиванieto въ всичкитѣ други станции ще послѣдва 3 часа по рано.

Първий параходъ на горъ ще търгва отъ Гюргово въ петъкъ на 8 февруарий. Движението на параходи отъ Гюргово къмъ Галацъ ще послѣдва слѣдъ отстранънето на препятствията чрезъ леда.

2—(178)—3